

indring, at af de af Landsþthinget valgte Medlemmer til Rigsretten er Statsraad Schouw udtraadt af Forsamlingen, og det vil altsaa blive nødvendigt at vælge et nyt Medlem til Rigsretten. Jeg veed ikke, om det ærede Thing skulde mene, at dette kan skee i næste Mode; i saa Fald vil jeg ogsaa sætte dette Valg paa Dagsordenen. Saafremt Ingen yttre sig imod, at dette Valg bliver sat paa Dagsordenen for næste Mode, saa skal dette skee.

Da Finanzministeren efter et Ophold var kommen tilstede, bemærkede

Formanden: Vi gaae derefter over til Forelæggelsen af de Lovudkast, som ere opførte paa Dagslisten. Den høitærede Finanzminister har Ordet.

Finanzministeren: De to første Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge det høitærede Thing, er Udkast til Pensionsloven og Udkast til Lov om Embedsmænds Forpligtelse til at sikkre deres Efterfølgelsesrenter, hvilket sidste Udkast staaer i en nøie Forbindelse med det første. Disse tvende Lovudkast ere aldeles i den samme Form, hvori de bleve vedtagne af den sidst afholdte Rigsdags Folkething. Det vil være i det høitærede Things Grindring, at jeg, da disse Love fra Folkethinget bleve oversendte til Landsþthinget, tillod mig paa det Barmeste at anbefale, at de saasnart som muligt maatte blive Love, og jeg tillod mig at støtte mig ikke alene paa den Grund, at det var i høj Grad ønskeligt, ja nødvendigt for Regjeringen saasnart som muligt at faae en Pensionslov og at komme ud af den nærværende uholdbare Tilstand, men jeg støttede mig ogsaa derpaa, at dette Lovudkast, som det var vedtaget af Folkethinget, i sin Heelhed tilfredsstillede Regjeringen. Jeg vil ikke dermed have sagt, at Regjeringen aldeles Intet skulde kunne finde at føie til dette Lovudkast, og at den navnlig ikke skulde kunne ønske i enkelte Henseender maaskee noget Mere for Embedsstanden; men Regjeringen troer, at i det Hele taget er dette Lovudkast om Pensioner saaledes, at man kan være vel tjent dermed, og at man navnlig under de nærværende Omstændigheder ikke bør stille høiere Fordringer til Statskassen, end dette Lovudkast indeholder. Da saa-

ledes disse Lovudkast ere overeensstemmende med hvad der i forrige Session blev forelagt det høitærede Thing, har jeg troet at kunne undlade at lade dem trykke paany, og jeg skal derfor tillade mig at overrække den høitærede Formand dem skrevne.

Formanden: Det vil, efterat den Tid er forløben som i Forretningsordenen er foreskrevet, være at afgjøre, hvorledes disse tvende Lovudkast ville være at behandle.

Finanzministeren: Jeg skal dernæst have den Ære at forelægge et Udkast til Lov om Ophævelsen af Lallotteriet. Det vil være i Grindring, at Regjeringen paa den sidst afholdte Session gav det Tilfagn, at ville forelægge den nu sammentraadte Rigsdag et Forslag herom. Man har formodentlig dengang tænkt sig, at Lovforslagets Ikrafttræden skulde regnes fra indværende Finanzsaars Udløb, og jeg vil ogsaa tilstaae, at jeg selv oprindeligt er gaaet til dette Arbejde med denne Anskuelse for Die. Men flere Overbetælsler, og ikke blot det finantzielle Hensyn, have bevæget mig til at anbefale Regjeringen at fravige denne Anskuelse og, istedetfor, at udsætte Lallotteriets Ophævelse til 1ste Januar 1852. Det finantzielle Hensyn er jo vistnok ikke ubetydeligt, at Lallotteriet for de tre Kvartaler af næste Finanzsaar, som der i saa Fald kan blive Spørgsmaal om, vil kunne ansees at afgive en Indtægt af 90,000 Rbd., men væsentligt har det Hensyn været, at Lallottericollecteurerne ifølge deres Ansættelses-Bilkaar med tilbagekaldeligt Fuldmagt ikke ere berettigede til nogen Pension af Statskassen, og at det for flere af dem vilde være en Velfærdssag, naar Lallotteriet pludseligt ophævedes. Man kan mildne Ondet noget for dem ved at give en længere Genstand dermed, og jeg troer, at Rigsdagen maa kunne finde sine Følelsler tilstrækkeligt fyldestgjorte ved at have vedtaget en Lov, som ophæver Lallotteriet og altsaa gjør det umuligt, at det skulde kunne vedblive længere efter denne Lovs Ikrafttræden, istedetfor at fastsætte strax en bestemt nærstaaende Frist. Det er derfor foreslaaet, at Lallotteriet skulde vedblive endnu det næste Calendaraar ud, og først ophæves fra 1ste Januar 1852.

Formanden: Om dette Lovudkast gjæl-